

ॐ

ईशावास्योपनिषद्

ஈசா₁வாஸ்யோபநிஷத்₃

சாரம்

இவ்வுபநிஷத் சுக்லயஜுர் வேதத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகம் அனைத்தும் ஈச்வரனால் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது என்று துவங்கு வதன் மூலம் ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. ஈச்வரன் இவ்வுலகுக்கு நிமித்த காரணமாகவும் உபாதான காரணம் ஆகவும் இருப்பதனால் உண்மையில் இவ்வுலகமே ஈச்வரனாக இருக்கின்றது. ஆகவேதான், ஈச்வரனால் இவ்வுலகமே வ்யாபிக்கப் பட்டுள்ளது என்ற வாக்யத்திற்கு, ஈச்வரனைப்பற்றிய ஞானத்தினால் இவ்வுலகமானது மறைக்கப்படவேண்டும் அதாவது உலகத்தில் உலகம் என்ற எண்ணத்தை நீக்கி, ஈச்வரன் என்ற உணர்வை வைக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் ஈச்வரனைப் பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுத்து, த்யாகத்தினால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள் என்றும் மற்றவர் பொருளை இச்சிக்காதே என்றும் உபநிஷத் அறிவுறுத்துகிறது (1).

யாரால் இந்த ஞானத்துக்கு வருவதற்கும் த்யாகத்துக்கும் தயாராக முடியவில்லையோ, அவர்கள் கர்மயோகப்படி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு தங்களைப் பண்படுத்தி வரவேண்டும். கர்மயோக வாழ்க்கை மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது, கர்மமானது பந்தப் படுத்துவதற்குப் பதிலாக தகுதிப்படுத்துகிறது (2). இவ்விதம் ஞான யோகத்தையும் கர்ம யோகத்தையும் கூறியபின் அறியாமையில் இருப்பவர்களுடைய நிலை பேசப்படுகிறது. அஞானிகள் பிறந்து பிறந்து இறப்பதனால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்பவர்களுக்கு நிகராகிறார்கள் (3). பரப்ரஹ்ம தத்துவமானது அத்யாரோப-அபவாத ந்யாயப்படி விளக்கப்படுகிறது. அத்யாரோபம் என்றால் ஏற்றி வைத்தல். அபவாதம் என்றால் நீக்குதல். ப்ரஹ்மத்திற்கு அல்லாததை ப்ரஹ்மனில் ஏற்றிவைத்து,

பின், ஏற்றிவைத்தது நீக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் செய்வதன் மூலம் ப்ரஹ்மன் இரண்டற்ற தத்துவம் என நிலைநாட்டப்படுகிறது. பர ப்ரஹ்மத்தில் ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்களும் அவற்றின் தன்மைகளும் ஏற்றிவைக்கப்பட்டு, பிறகு உண்மையில் இவை அனைத்தும் அற்றதாக பரப்ரஹ்ம தத்துவம் விளக்கப்படுகிறது (4,5).

மெய்ப்பொருளைப்பற்றிய ஞானத்தை அடைந்தவன், தன்னையும் மற்ற உயிரினங்களையும் எவ்விதம் பார்க்கிறான் என்ற ஞானியின் பார்வை கூறப்பட்டு, அவ்வித ஞானத்தின் பலனும் பேசப்படுகிறது (6, 7). உடல்களும் அதன் தன்மைகளும் அற்றது ஆதம் தத்துவம் என்று விளக்கப்படுகிறது (8). இப்பகுதியுடன் ஆதம் தத்துவ விசாரம் முடிவடைகிறது.

வேதத்தில் சொன்ன கர்மங்களை மட்டும் ஆசைவசப்பட்டு செய்தால் ஸ்வர்கம் முத ய லோகங்கள் பலனாகக் கிடைக்கின்றன. வேதத்தில் சொன்ன உபாஸனைகளை மட்டும் செய்தால் ஸ்வர்கத்தைக் காட்டிலும் மேலான சில லோகங்கள் பலனாகக் கிடைக்கின்றன. கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் சேர்த்துச் செய்தால் ப்ரஹ்ம லோகம் பலனாக அடையப் பெறுகிறது. ப்ரஹ்மலோகம் அறித்தியமாக இருந்தபோதிலும், ஸம்ஸார வாழ்வில் அடையப்படும் உயர்ந்த பலனாகிறது. ஆகவே, கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் தனித்தனியே செய்வதை உபநிஷத் நிந்தனை செய்து, இரண்டையும் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அதுபோல் இங்கு இரு உபாஸனைகளைத் தனித்தனியே செய்வதைக்காட்டிலும் சேர்த்துச் செய்தால் அதிகப் பலன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது (9 - 14).

கடைசி நான்கு மந்த்ரங்கள் (15 - 18) ப்ரார்த்தனைகளாக அமைகின்றன. குறிப்பாக ஸூர்யதேவனை அழைத்து, ஸத்யத்தை மறைக்கின்ற திரையை நீக்க வேண்டுதல் விடுக்கப்படுகின்றது. மேலும், மரணகாலத்தில் மனமானது தான் செய்த நல்ல செயல்களை நினைவுகூரவேண்டும் என்றும் மரணத்திற்குப்

பிறகு நல்ல பாதையில் அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்றும் வேண்டுதல் விடுக்கப்படுகின்றது.

இவ்விதம் முதல் எட்டு மந்த்ரங்களில் ஆத்மதத்துவ விசாரம் நடைபெற்று, பிறகு கர்ம உபாஸனா விஷயத்தில் அடையப் படும் பலனைக் கூறி, ப்ரார்த்தனையுடன் உபநிஷத் முடிவடைகிறது.

शान्तिपाठः

சாந்திபாடல்:

पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात् पूर्णमुदच्यते ।

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ।

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

பூர்ணமதஃ பூர்ணமிதஃ பூர்ணாத் பூர்ணமுதஃச்யதே ।

பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமேவாவசிஷ்யதே ।

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ॥

अदः अतः अन्त (ஈச்வரன்) पूर्णं பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபமானவர். इदं இதஃ இந்த (ஜீவன்) पूर्णं பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபமானவன். पूर्णात् பூர்ணாத் பூர்ணமான (ஈச்வரனிடமிருந்து) पूर्णं பூர்ணம் பூர்ணமான (ஜீவன்) उदच्यते உதஃச்யதே தோன்றியுள்ளான். पूर्णस्य பூர்ணஸ்ய பூர்ணமான (ஜீவனுடைய) पूर्णं பூர்ணம் பூர்ணஸ்வரூபத்தை आदाय ஆதாய எடுத்துவிட்டால் पूर्णं பூர்ணம் பூர்ணம் एव ஏவ மட்டும் अवशिष्यते அவசிஷ்யதே எஞ்சியுள்ளது. ओं शान्तिः ஓம் சாந்தி: ஓம் சாந்தி: शान्तिः சாந்தி: சாந்தி: शान्तिः சாந்தி: சாந்தி:

अन्त ஈச்வரன் பூர்ணஸ்வரூபமானவர். இந்த ஜீவன் பூர்ணஸ்வரூபமானவன். பூர்ணமான ஈச்வரனிடமிருந்து பூர்ணமான ஜீவன் தோன்றியுள்ளான். பூர்ணமான ஜீவனுடைய பூர்ணஸ்வரூபத்தை எடுத்துவிட்டால் பூர்ணம் மட்டும் எஞ்சியுள்ளது. ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

பூர்ணம் என்ற சொல்லுக்கு வரையறுக்கப்படாதது என்பது பொருள். காலத்தாலும் இடத்தாலும் குணத்தாலும் வரையறுக்கப் படாததாக உள்ளது, பூர்ணம் என்றும் ப்ரஹ்மன் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஈச்வரனும் ஜீவனும் உண்மையில் பூர்ணமான தன்மையை யுடையவர்களே. வெளித்தோற்றத்தில் வேற்றுமையே தவிர ஸ்வரூபத்தில் வேற்றுமை இல்லை. கடலும் அலைகளும் நீர்

ஸ்வரூபமாக இருப்பது போல், ஈச்வரனும் ஜீவனும் பூர்ணஸ்வ ரூபமானவர்கள் அதாவது ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமானவர்கள்.

१. ईशा वास्यमिदँसर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथाः मा गृधः कस्यस्विद् धनम् ॥

1. ஈசா₁ வாஸ்யமித₃ம்ஸர்வம் யத்கிஞ்ச ஜக₃த்யாம் ஜக₃த் ।
தேன த்யக்தேன ப₄ஞ்ஜீதா₂: மா க்₃ருத₄: கஸ்யஸ்வித் த₄னம் ॥

जगत्यां ஜக₃த்யாம் பூமியில் ய₃த்கிஞ்ச யாதொரு ஜ₃த₃ உலகம் உண்டோ இ₃த₃ம் ஸர்வம் அவையனைத்தும் இ₃சா ஈசா₁ ஈச்வரனால் வா₃ஸ்ய₃ம் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது. तेन त्यक्तेन தேன த்யக்தேன த்யாகத்தால் भुञ्जीथाः ப₄ஞ்ஜீதா₂: (உன்னை) காப்பாற்றிக் கொள். कस्यस्विद् கஸ்யஸ்வித் யாருடைய धनं த₄னம் பொருளையும் मा अगृधः மா அக்₃ருத₄: அபகரிக்க இச்சை கொள்ளாதே.

பூமியில் யாதொரு உலகம் உண்டோ, அவையனைத்தும் ஈச்வரனால் வ்யாபிக்கப்பட்டுள்ளது. த்யாகத்தால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள். யாருடைய பொருளையும் அபகரிக்க இச்சை கொள்ளாதே.

२. कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतँसमाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥

2. குர்வந்நேவேஹு கர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்ச₂தம்ஸமா: ।
ஏவம் த்வயி நான்யதே₂தோஸ்தி ந கர்ம ப்யதே நரே ॥

इह இஹ இங்கு (இவ்வுலகில்) कर्माणि கர்மாணி கர்மங்களை कुर्वन् एव குர்வன் ஏவ செய்து கொண்டுதான் शतं ச₂தம் நூறு समा: ஸமா: வருடங்கள் जिजीविषेत् ஜிஜீவிஷேத் வாழ்விரும்பவேண்டும். एवं ஏவம் இப்படி விரும்புகின்ற नरे நரே மனிதனாகிய त्वयि த்வயி உனக்கு इतः अन्यथा இத: அன்யதா₂ (செய ல் ஈடுபடுவதைத்

தவிற) வேறு வழி **न अस्ति** ந அஸ்தி கிடையாது. **कर्म** கர்ம (இவ்விதம் வாழ்வதனால்) செயலானது **न लिप्यते** ந ப்யதே (உனக்கு) பந்தத்தை உண்டுபண்ணாது.

இவ்வுலகில் கர்மங்களைச் செய்து கொண்டுதான் நூறு வருடங்கள் வாழ விரும்பவேண்டும். இப்படி விரும்புகின்ற மனிதனாகிய உனக்கு செயல் ஈடுபடுவதைத்தவிற வேறு வழி கிடையாது. இவ்விதம் வாழ்வதனால் செயலானது உனக்கு பந்தத்தை உண்டுபண்ணாது.

३. असूर्या नाम ते लोकाः अन्धेन तमसावृताः ।
ताँस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥

3. அஸூர்யா நாம தே லோகா: அந்தேன தமஸாவ்ருதா: |
தாம்ஸ்தே ப்ரேத்யாபிக்ச்சந்தி யே கே சாத்மஹனோ ஜனா: ||

आत्महनः ஆத்மஹன: தங்களை அழித்துக் கொள்கின்ற **जनाः** ஜனா: மனிதர்கள் **ये के च** யே கே ச எவர்களோ **ते** தே அவர்கள் **असूर्या** அஸூர்யா அஸூர்யா (என்ற) **नाम** நாம பெயருடைய **अन्धेन** அந்தேன அடர்ந்த **तमसा** தமஸா இருளால் **आवृताः** ஆவ்ருதா: மூடப்பட்ட **ते लोकाः** தே லோகா: எந்த லோகங்கள் உண்டோ **तान्** தான் அதை (லோகங்களை) **प्रेत्य** ப்ரேத்ய மரணத்துக்குப் பின் **अभिगच्छन्ति** அபிக்ச்சந்தி அடைகிறார்கள்.

தங்களை அழித்துக் கொள்கின்ற மனிதர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் அஸூர்யா என்ற பெயருடைய அடர்ந்த இருளால் மூடப்பட்ட எந்த லோகங்கள் உண்டோ, அந்த லோகங்களை மரணத்துக்குப் பின் அடைகிறார்கள்.

இங்கு லோகம் என்ற சொல் சரீரத்தைக் குறிக்கின்றது.

४. अनेजदेकं मनसो जवीयः नैनद्देवा आप्रुवन् पूर्वमर्षत् ।
तद्भावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥

4. அநேஜதேகம் மனஸோ ஜவீய:
 நைனத்₃தே₃வா ஆப்நுவந் பூர்வமர்ஷத் |
 தத்₃தா₄வதோ₅ந்யானத்யேதி
 திஷ்ட₂த்தஸ்மிந்நபோ மாதரிச்₁வா த₃தா₄தி ||

अनेजत् அனேஜத் (இந்த ஆத்மதத்துவம்) சலனமற்றது. एकं ஏகம் (அனைவருக்குள்ளும்) ஒன்றாக இருக்கிறது. मनसः மனஸை: மனதைக்காட்டிலும் जवीयः ஜவீய: வேகமாகச் செல்கிறது. एनत् ஏனத் இதை देवाः தே₃வா: இந்திரியங்கள் न आपुवन् ந ஆப்நுவன் அடையவில்லை. (ஏனெனில் மனம் இதை நெருங்குவதற்கு) पूर्वं பூர்வம் முன்பே अर्षत् அர்ஷத் (இது) சென்றுவிட்டது. धावतः தா₄வத: ஓடுகின்ற अन्यान् அன்யான் (தனக்கு) வேறாக உள்ள (இந்திரி யங்களை) तत् தத் அது अत्येति அத்யேதி கடந்து செல்கிறது. तिष्ठत् திஷ்ட₂த் (அதே சமயம்) அசைவற்றது. तस्मिन् தஸ்மின் அதன் இருப்பில் मातरिश्वा மாதரிச்₁வா ஹிரண்யகர்பர் अपः அப: கர்ம பலன்களை दधाति த₃தா₄தி வகுத்துக் கொடுக்கிறார்.

இந்த ஆத்ம தத்துவம் சலனமற்றது. அனைவருக்குள்ளும் ஒன்றாக இருக்கிறது. மனதைக்காட்டிலும் வேகமாகச் செல்கிறது. இதை இந்திரியங்கள் அடையவில்லை. ஏனெனில் மனம் இதை நெருங்குவதற்கு முன்பே இது சென்றுவிட்டது. ஓடுகின்ற தனக்கு வேறாக உள்ள இந்திரியங்களை அது கடந்து செல்கிறது. அதே சமயம் அசைவற்றது. அதன் இருப்பில் ஹிரண்யகர்பர் கர்ம பலன்களை வகுத்துக் கொடுக்கிறார்.

५. तदेजति तत्रैजति तदूरे तद्वन्तिके ।
 तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥

5. ததேஜதி தந்நைஜதி தத்₃தா₄ரே தத்₃வந்திகே |
 தத்₃ந்நரஸ்ய ஸர்வஸ்ய தது₃ ஸர்வஸ்யாஸ்ய பா₃ஹ்யத: ||

தத் அது ஏஜதி ஏஜதி அசைகிறது. தத் தத் அது ந ஏஜதி ந ஏஜதி அசைவதில்லை. தத் தத் அது தூரே தூரே தொலைவில் உள்ளது. தத் தத் அது அந்திகே அந்திகே அருகில் உள்ளது. தத் தத் அது அச்ய சர்வச்ய அச்ய ஸர்வச்ய இவை அனைத்திற்கும் அந்த: அந்த: உள்ளே உள்ளது. தத் தத் அது அச்ய சர்வச்ய அச்ய ஸர்வச்ய இவை அனைத்திற்கும் பாஹத: பாஹத: வெளியே உள்ளது.

அது அசைகிறது. அது அசைவதில்லை. அது தொலைவில் உள்ளது. அது அருகில் உள்ளது. அது இவை அனைத்திற்கும் உள்ளே உள்ளது. அது இவை அனைத்திற்கும் வெளியே உள்ளது.

இங்கு அது என்ற சொல் ல் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக உள்ள ஆத்ம தத்துவம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

6. यस्तु सर्वाणि भूतानि आत्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥

6. யஸ்து ஸர்வாணி பூதானி ஆத்மன்யேவானுபச்யதி ।
ஸர்வபூதேஷு சாத்மானம் ததோ ந விஜுகுப்ஸதே ॥

ய: து ய: து யார் சர்வாணி பூதானி ஸர்வாணி பூதானி அனைத்து உயிரினங்களையும் ஆத்மனி எவ ஆத்மனி ஏவ தன்னிடத்திலேயே அநுபச்யதி அநுபச்யதி பார்க்கின்றாரோ சர்வபூதேஷு ஸர்வபூதேஷு எல்லா உயிரினங்களிலும் ஆத்மானம் ச தன்னை (பார்க்கின்றாரோ அவர்) தத: தத: அதனால் (அவ்விதமான அறிவை அடைந்ததால்) ந விஜுகுப்ஸதே ந விஜுகுப்ஸதே (யாரையும்) நிந்தனை செய்யமாட்டார்.

யார் அனைத்து உயிரினங்களையும் தன்னிடத்திலேயே பார்க்கின்றாரோ, எல்லா உயிரினங்களிலும் தன்னைப் பார்க்கின்றாரோ, அவர் அவ்விதமான அறிவை அடைந்ததால் யாரையும் நிந்தனை செய்ய மாட்டார்.

9. यस्मिन् सर्वाणि भूतानि आत्मैवाभूद् विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोकः एकत्वमनुपश्यतः ॥

7. யஸ்மின் ஸர்வாணி பூதானி ஆத்மைவாபூத் விஜானத: ।
தத்ர கோ மோஹ: க: சோக: ஏகத்வமனுபச்யத: ॥

एकत्वं ஏகத்வம் ஒருமையை अनुपश्यतः அனுபச்யத: பார்க்கின்ற வனாகவும் विजानतः விஜானத: (உண்மையை) அறிபவனாகவும் உள்ளவனுக்கு यस्मिन् யஸ்மின் எப்பொழுது सर्वाणि भूतानि ஸர்வாணி பூதானி எல்லா உயிரினங்களும் आत्मा एव ஆத்மா ஏவ ஆத்மாவாகவே अभूत् அபூத் ஆனதோ तत्र தத்ர அப்பொழுது (அவருக்கு) मोहः कः மோஹ: க: மோகம் ஏது. शोकः कः சோக: க: சோகம் ஏது.

ஒருமையைப் பார்க்கின்றவனாகவும் உண்மையை அறிபவனாகவும் உள்ளவனுக்கு எப்பொழுது எல்லா உயிரினங்களும் ஆத்மாவாகவே ஆனதோ, அப்பொழுது அவருக்கு மோகம் ஏது! சோகம் ஏது!

6. स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणं अस्नाविरँशुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽथान्
व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥

8. ஸ பர்யகாச்சுக்ரமகாயமவ்ரணம் அஸ்னாவிரம் சுத்தமபாபவித்தம் । கவிர்மனீஷீ பரிபூ: ஸ்வயம்பூர்யாதாத்யத்யதோ஽ர்தான் வ்யததாச்சாஸ்வதீப்ய: ஸமாப்ய: ॥

सः ஸ: அவன் (ஆத்மா) पर्यगात् பர்யகாத் எங்கும் செல்பவன். शुक्रं சுக்ரம் சுத்தமானவன். अकायं அகாயம் சரீரம் அற்றவன். अव्रणं அவ்ரணம் வெட்டுப்படாதவன். अस्नाविरँ அஸ்னாவிரம் நரம்பு இல்லாதவன். शुद्धं சுத்தம் தூய்மையானவன். अपापविद्धं அபாபவித்தம் பாபம் அற்றவன். कविः கவி: அனைத்தையும் அறிபவன்.

மனிஷி மனீஷீ மனதை ஆள்பவன். **परिभूः** பரிபூ₄: எல்லாமாக இருப்பவன். **स्वयम्भूः** ஸ்வயம்பூ₄: தானே தோன்றியவன். **याथातथ्यतः** யாதாதத்யத: அவரவர்கள் செய்த கர்ம உபாஸனைகளுக்குத் தக்கபடி **अर्थान्** அர்தான் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை (வகுத்துக் கொடுக்கும் சக்தியை) **शाश्वतीभ्यः** சாசுவதீப்ய: அதிககாலம் இருக்கின்ற **समाभ्यः** ஸமாப்ய: ப்ரஜாபதிக்கு **व्यदधात्** வ்யததாத் (ஈச்வரன்) கொடுத்தார்.

அந்த ஆத்மா எங்கும் செல்பவன். சுத்தமானவன். சரீரம் அற்றவன். வெட்டுப்படாதவன். நரம்பு இல்லாதவன். தூய்மை யானவன். பாபம் அற்றவன். அனைத்தையும் அறிபவன். மனதை ஆள்பவன். எல்லாமாக இருப்பவன். தானே தோன்றியவன். அவரவர்கள் செய்த கர்ம, உபாஸனைகளுக்குத் தக்கபடி ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை வகுத்துக்கொடுக்கும் சக்தியை அதிககாலம் இருக்கின்ற ப்ரஜாபதிக்கு ஈச்வரன் கொடுத்தார்.

ஆத்மாவைப்பற்றிய தன்மைகள் கூறப்பட்டு, இவ்வாத்ம தத்துவமே ஈச்வரனாகவும் இருக்கும் தன்மை கூறப்படுகிறது. அந்தந்த ஜீவர்கள் செய்த கர்மத்திற்கேற்ற பலனை அவரவர்கள் அடைய வேண்டும் என்ற நியதியை ப்ரஜாபதிக்கு ஈச்வரன் புகட்டுகிறார்.

९. **अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।**
ततो भूय इव ते तमः य उ विद्यायँरताः ॥

9. அந்தம் தம: ப்ரவிசுந்தி யே஽வித்யாமுபாஸதே ।
ததோ பூய இவ தே தம: ய உ வித்யாயாம்ரதா: ॥

ये ये यार अविद्यां अविद्य्याம் कर्मத்தை उपासते உபாஸதே (மட்டும்) அனுஷ்டிக்கிறார்களோ (அவர்கள்) **अन्धं तमः** அந்தம் தம: அடர்ந்த இருளை **प्रविशन्ति** ப்ரவிசுந்தி அடைகிறார்கள். **ये उ ये** உ யார் **विद्यायां** வித்யாயாம் உபாஸனையில் **रताः** ரதா: (மட்டும்) பற்று

உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ **ते** தே அவர்கள் **ततः** தத: அதைக் காட்டிலும் **भूयः** **इव** பூய: இவ அதிகமான **तमः** தம: இருளை (அடைகிறார்கள்).

யார் கர்மத்தை மட்டும் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அடர்ந்த இருளை அடைகிறார்கள். யார் உபாஸனையில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான இருளை அடைகிறார்கள்.

உடலாலும் வாக்காலும் செய்யப்படும் செயல் கர்மம் என்றும் மனதால் செய்யப்படும் த்யானம் உபாஸனம் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது. வேதத்தில் கூறிய கர்மத்தை ஆசைவசப்பட்டு செய்வதால் அதன் பலனாக போகத்தை அனுபவிக்கிறான். போகத்துக்குச் செல்பவன் மோக்ஷத்தி ருந்து விலகிச் செல்வதால் அடர்ந்த இருளை அடைவதாகக் கூறப்படுகிறது. உபாஸனைக்குப் பலன் அதிகம். ஆகவே உபாஸனையை செய்பவன் அதிக போகத்தை அடைவதால் மோக்ஷத்தி ருந்து அதிகம் விலகுகிறான். ஆகவே அவன் அதிக இருளை அடைவதாகக் கூறப்படுகிறது.

१०. अन्यदेवाहुर्विद्यया अन्यदाहुरविद्यया ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥

10. அந்யதே₃வாஹூர்₃வித்யயா₃ அந்யதா₃ஹூரவித்யயா₃ ।
இதி சு₃சு₃ரும தீ₃ராணாம் யே நஸ்தத்₃விசசக்ஷிரே ॥

விद्यया வித்யயா உபாஸனையால் अन्यत् एव அந்யத் ஏவ ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹூ: கூறுகிறார்கள். **अविद्यया** அவித்யயா கர்மத்தினால் अन्यत् அந்யத் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹூ: கூறுகிறார்கள். **इति** இதி இவ்விதம் **नः** ந: எங்களுக்கு **ये** யே யார் **तत्** தத் அதை **विचचक्षिरे** விசசக்ஷிரே சொன்னார்களோ (அந்த) **धीराणां** தீ₃ராணாம் தீரர் களுடைய (வசனத்தை நாங்கள்) **शुश्रुम** சு₃சு₃ரும கேட்டிருக்கிறோம்.

உபாஸனையால் ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். கர்மத்தினால் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் எங்களுக்கு யார் அதைச் சொன்னார்களோ, அந்த தீர்களுடைய வசனத்தை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம்.

கர்மத்திற்கு குறைவான பலனும் உபாஸனைக்கு அதிக பலனும் உண்டு என்பது இங்கு கூறப்படும் மையக்கருத்து.

११. विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयंसह । अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते ॥

11. வித்யாயாம் சாவித்யாயாம் ச யஸ்தத்வேதோப்யம்ஸஹ ।
அவித்யாயாயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யாயாயாம்ருதமஸ்நுதே ॥

यः यः யார் विद्यां च வித்யாயாம் ச உபாஸனை अविद्यां च அவித்யாயாம் ச கர்மம் तत् उभयं सह தத் உப்யம் ஸஹ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து வேத வேத்ய அனுஷ்டிக்கிறாரோ (அவர்) अविद्यया அவித்யாயா கர்மத்தினால் मृत्युं ம்ருத்யும் மரணத்தை तीर्त्वा தீர்த்வா தாண்டி विद्यया வித்யாயா உபாஸனையினால் अमृतं அம்ருதம் தேவதா ஸ்வரூபத்தை अश्नुते அஸ்நுதே அடைகிறார்.

யார் உபாஸனை, கர்மம் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து அனுஷ்டிக்கிறாரோ, அவர் கர்மத்தினால் மரணத்தைத் தாண்டி, உபாஸனையினால் தேவதா ஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்.

கர்மத்தையும் உபாஸனையையும் சேர்த்து செய்வதால் ப்ரஹ்ம லோகத்தை அடைந்து அங்குள்ள தேவதை ஸ்வரூபமாக ஆகும் பலன் கிடைக்கிறது. இவையனைத்தும் காம்யமாக அதாவது ஆசைவசப்பட்டு செய்யும் செய் ன் பலன். நிஷ்காம்ய கர்மமாக அதாவது கர்மயோகமாக செய்தால் மனத்தூய்மையும் மனஒருமுகப் பாட்டையும் அடைந்து மோக்ஷத்திற்கு தகுதியை அடையலாம். இங்கு காம்யமாக செய்வதன் பலன் பேசப்பட்டுள்ளது.

१२. अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।
ततो भूय इव ते तमः य उ सम्भूत्याँरताः ॥

12. அந்த₄ம் தம: ப்ரவிசு₄ந்தி யே₄ஸம்பூ₄திமுபாஸதே ।
ததோ பூ₄ய இவ தே தம: ய உ ஸம்பூ₄த்யாம்ரதா: ॥

ये ये यार असम्भूतिं अस्मत्पू₄तिम् प्रक्ருतिये उपासते उपालसते (மட்டும்) உபாஸிக்கிறார்களோ (அவர்கள்) अन्धं तमः அந்த₄ம் தம: அடர்ந்த இருளை प्रविशन्ति ப்ரவிசு₄ந்தி அடைகிறார்கள். ये उ ये உ யார் सम्भूत्याँ ஸம்பூ₄த்யாம் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையில் रता: ரதா: (மட்டும்) பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ ते தே அவர்கள் ततः தத: அதைக்காட்டிலும் भूयः इव பூ₄ய: இவ அதிகமான तमः தம: இருளை (அடைகிறார்கள்).

யார் ப்ரக்ருதியை மட்டும் உபாஸிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அடர்ந்த இருளை அடைகிறார்கள். யார் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையில் மட்டும் பற்று உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான இருளை அடைகிறார்கள்.

இங்கு இரண்டு உபாஸனைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1. ப்ரக்ருதி உபாஸனம் 2. ஹிரண்யகர்ப உபாஸனம். இரண்டும் போகத்தைக் கொடுப்பதால் இருளை அடைவதாக கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டிற்கும் வேவ்வேறு பலன் உள்ளது என்றும் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து செய்தால் மாயையில் ஒடுங்கி அடுத்த ஸ்ருஷ்டிவரை லயமாகவே அதாவது பிறப்பின்றி இருக்கின்ற பலனும் இனி பேசப்படுகிறது. இங்கும் காம்யமாக செய்யப்படுவதால் வரும் பலனே கூறப்பட்டுள்ளது.

१३. अन्यदेवाहुः सम्भवाद् अन्यदाहुरसंभवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे ॥

13. அந்யதேவாஹு: ஸம்புவாத் அந்யதாஹுரஸம்புவாத் |
இதி சுசுரும தீராணாம் யே நஸ்தத் விசசக்ஷிரே ||

सम्भवात् ஸம்புவாத் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனைக்கு அந்யத் எவ்
அன்யத் ஏவ ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः** ஆஹு:
கூறுகிறார்கள். असम्भवात् அஸம்புவாத் ப்ரக்ருதி உபாஸனைக்கு
अन्यत् அன்யத் வேறு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது என்று **आहुः**
ஆஹு: கூறுகிறார்கள். इति இதி இவ்விதம் नः ந: எங்களுக்கு ये யே
யார் தத் அதை विचक्षिरे விசசக்ஷிரே சொன்னார்களோ (அந்த)
धीराणां தீராணாம் தீர்களுடைய (வசனத்தை நாங்கள்) शुश्रुम
சுசுரும கேட்டிருக்கிறோம்.

ஹிரண்யகர்ப உபாஸனைக்கு ஒரு பலன் உண்டாகின்றது
என்று கூறுகிறார்கள். ப்ரக்ருதி உபாஸனைக்கு வேறு ஒரு
பலன் உண்டாகின்றது என்று கூறுகிறார்கள். இவ்விதம்
எங்களுக்கு யார் அதைச் சொன்னார்களோ, அந்த தீர்
களுடைய வசனத்தை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம்.

१४. सम्भूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयँसह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा सम्भूत्यामृतमश्नुते ॥

14. ஸம்பூதிம் ச விநாசம் ச யஸ்தத் வேதோபயம் ஸஹ |
விநாசேன ம்ருத்யும் தீர்த்வா ஸம்பூத்யாம்ருதமஸ்னுதே ||

यः यः யார் (अ) सम्भूतिं च विनाशं च (अ) ஸம்பூதிம் ச விநாசம் ச
ப்ரக்ருதி உபாஸனை, ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை தத் उभयं सह
தத் உபயம் ஸஹ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தே वेद வேத
அனுஷ்டிக்கின்றாரோ (अவர்) विनाशेन விநாசேன ஹிரண்யகர்ப
உபாஸனையால் मृत्युं ம்ருத்யும் மரணத்தை तीर्त्वा தீர்த்வா தாண்டி
(अ) सम्भूत्या (अ) ஸம்பூத்யா ப்ரக்ருதி உபாஸனையால் अमृतं அம்ருதம்
ப்ரக்ருதியுடன் லயமாகின்ற பலனை अश्नुते அஸ்னுதே அடைகிறார்.

யார் ப்ரக்ருதி உபாஸனை, ஹிரண்யகர்ப உபாஸனை ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தே அனுஷ்டிக்கின்றாரோ, அவர் ஹிரண்யகர்ப உபாஸனையால் மரணத்தைத் தாண்டி, ப்ரக்ருதி உபாஸனையால் ப்ரக்ருதியுடன் லயமாகின்ற பலனை அடைகிறார்.

१५. हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥

15. ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முகம் ।
தத்த்வம் பூஷந்நபாவ்ருணு ஸத்யதர்மாய த்ருஷ்டயே ॥

ஹிரண்மயேன ஹிரண்மயேன தங்கம் போன்ற ஒளிமயமான பாத்ரேண பாத்ரேண பாத்திரத்தினால் **सत्यस्य** சத்யஸ்ய ஸத்யத்தின் **मुखं** முகம் வாசல் **अपिहितं** அபிஹிதம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. **पूषन्** பூஷன் ஸூர்யதேவரே **त्वं** த்வம் நீங்கள் **तत्** தத் அதை **सत्यधर्माय** ஸத்ய தர்மாய உண்மையான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற (என்னுடைய) **दृष्टये** த்ருஷ்டயே பார்வைக்காக **अपावृणु** அபாவ்ருணு திறந்துவிடுவீர்களாக.

தங்கம் போன்ற ஒளிமயமான பாத்திரத்தினால் ஸத்யத்தின் வாசல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஸூர்யதேவரே, நீங்கள் அதை, உண்மையான தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற என்னுடைய பார்வைக்காகத் திறந்துவிடுவீர்களாக.

உலகில் உள்ள போகப்பொருள்கள் தங்கப்பாத்திரம் போல் உண்மையை மறைத்துள்ளன. நன்னெறியில் இருக்கும் எனக்கு மோஹத்தை நீக்கி அருளவேண்டும் என்பது இங்கு ப்ரார்த்தனை.

१६. पूषनेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मिन्समूह ।
तेजो यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि
योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ॥

16. பூஷந்நேகர்ஷே யம ஸுர்ய
 ப்ராஜாபத்ய வ்யூஹ ரக்ஷ்மீந்ஸமுஹ |
 தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பக்ஷ்யாமி
 யோஸாவஸௌ புருஷ: ஸோஹமஸ்மி ||

பூஷந் பூஷன் உலகை போஷிப்பவரே **एकर्षे** ஏகர்ஷே ஒருவராக செல்பவரே **यम** யம எல்லாவற்றையும் தன்வசம் வைத்துள்ளவரே **सूर्य** ஸுர்ய ஸுர்யதேவரே **प्राजापत्य** ப்ராஜாபத்ய ப்ராஜாபதியின் புத்ரரே **रश्मीन्** ரக்ஷ்மீன் கிரணங்களை **व्यूह** வ்யூஹ விலக்கிக் கொள்வீராக. **तेजः** தேஜ: உஷ்ணமான ஒளியை **समूह** ஸமுஹ ஒடுக்கிக் கொள்வீராக. **ते** தே உங்களுடைய **यत् कल्याणतमं** யத் கல்யாணதமம் எந்த மங்களமான **रूपं** ரூபம் ரூபம் உண்டோ **तत्** தத் அதை **ते** தே உங்களுடைய (அருளால்) **पश्यामि** பக்ஷ்யாமி பார்ப்பேனாக. **यः** ய: யார் **असौ पुरुषः** அஸௌ புருஷ: இந்தப் புருஷரோ **असौ सः** அஸௌ ஸ: அவரே **अहं अस्मि** அஹம் அஸ்மி நானாக இருக்கிறேன்.

உலகைப் போஷிப்பவரே, ஒருவராக செல்பவரே, எல்லாவற்றையும் தன்வசம் வைத்துள்ளவரே, ஸுர்யதேவரே, ப்ராஜாபதியின் புத்ரரே, கிரணங்களை விலக்கிக் கொள்வீராக. உஷ்ணமான ஒளியை ஒடுக்கிக் கொள்வீராக. உங்களுடைய எந்த மங்களமான ரூபம் உண்டோ, அதை உங்களுடைய அருளால் பார்ப்பேனாக. யார் இந்தப் புருஷரோ அவரே நானாக இருக்கிறேன்.

१७. वायुरनिलमृतमथेदं भस्मान्तंशरीरम् ।
 ओ क्रतो स्मर कृतस्मर क्रतो स्मर कृतस्मर ॥

17. வாயுநிலமமருதமதேதம் பஃஸ்மாந்தம் சரீரம் |
 ஓம் க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம்ஸ்மர க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம்ஸ்மர ||

வாயு: வாயு: உட ல் உள்ள ப்ராணன் **अमृतं अनिलं** அம்ருதம் அனிலம் மரணமற்ற வாயுவான (ஹிரண்யகர்பரை அடையட்டும்). **अथ** அத்₂ பிறகு **इदं शरीरं** இதம் சரீரம் இந்த உடல் **भस्मान्तं** பஃஸ்மாந்தம்

சாம்பலாகட்டும். **ओं क्रतो** ஓம் க்ரதோ ஓ மனமே **स्मर** ஸ்மர நினைப்பாயாக. **कृतं** க்ருதம் செய்யப்பட்டதை **स्मर** ஸ்மர நினை. **क्रतो** க்ரதோ மனமே **स्मर** ஸ்மர நினைப்பாயாக. **कृतं** க்ருதம் செய்யப்பட்டதை **स्मर** ஸ்மர நினை.

உடல் உள்ள ப்ராணன் மரணமற்ற வாயுவான ஹிரண்ய கர்பரை அடையட்டும். பிறகு இந்த உடல் சாம்பலாகட்டும். ஓ மனமே, நினைப்பாயாக. செய்யப்பட்டதை நினை. மனமே, நினைப்பாயாக. செய்யப்பட்டதை நினை.

१८. अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्निश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥

18. அக்ஷே நய ஸுபதா₂ ராயே

அஸ்மாந்விச்வானி தேவ வயுனானி வித்வான் ।

யுயோத்யஸ்மஜ்ஜுஹுராணமேன:

பூயிஷ்டாம் தே நம உக்திம் விதே₄ம ॥

அக்ஷே அக்னிதேவரே **अस्मान्** அஸ்மாந் எங்களை **राये** ராயே கர்மபலனின் போகத்திற்காக **सुपथा** ஸுபதா₂ நல்ல பாதையில் **नय** நய அழைத்துச் செல்வீராக. **देव** தேவ தேவனே **निश्वानि** விச்வானி (நாங்கள் செய்த) அனைத்து **वयुनानि** வயுனானி கர்மங்களையும் உபாஸனைகளையும் **विद्वान्** வித்வான் அறிந்துள்ள (நீங்கள்) **अस्मत्** அஸ்மத் எங்களிடமிருந்து **जुहुराणं** ஜுஹுராணம் கீழான **एनः** ஏன: பாபத்தை **युयोधि** யுயோதி₄ விலக்குவீராக. **ते** தே உங்களுக்கு **भूयिष्ठां** பூயிஷ்டாம் வெகுவாய் **नमः** **उक्तिं** நம: உக்திம் நமஸ்கார வசனத்தை **विधेम** விதே₄ம சமர்ப்பிக்கிறோம்.

அக்னிதேவரே, எங்களைக் கர்மபலனின் போகத்திற்காக நல்ல பாதையில் அழைத்துச் செல்வீராக. தேவனே, நாங்கள்

செய்த அனைத்துக் கர்மங்களையும் உபாஸனைகளையும் அறிந்துள்ள நீங்கள் எங்களிடமிருந்து கீழான பாபத்தை விலக்குவீராக. உங்களுக்கு வெகுவாய் நமஸ்கார வசனத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மரணத்திற்குப்பின் நல்ல கதியை அடையவேண்டும் என்பது இங்கு வேண்டுகல்.

॥ ईशावास्योपनिषत् समाप्ता ॥

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத் முடிவுற்றது.
